

עמ"ת 60862/09/23 - ראמי כת Анаה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ת 60862-09-23 כת Анаה (עוצר) נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופט גיא שני
העורר ראמי כת Анаה (עוצר)
נגד מדינת ישראל
המשיבת

החלטה

לפני עורך על החלטתו של בית משפט השלום בראשון לציון מיום 20.9.2023 (כבוד השופט **גבאי**), בעמ"ת 30902-09-23, שלפיה נעצר העורר עד לתום ההליכים נגדו.

נגד העורר הוגש כתב אישום המיחס לו עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, פריצה לרכב במטרה לגנוב, גנבת רכב, חבלה במכשיר הרכב, וכן נגעה ללא רישון ולא ביטוח. לפי עובדות כתב האישום, ביום 8.9.2023 בשעה 21:00 החנה המתלוון את רכבו בעיר ראשון לציון והותיר אותו סגור ונעול. ביום 10.9.2023 בשעה 3:26 הגיע העורר למקום והתפרץ אל הרכב, תוך שהוא מנוף חלון משולש בדלת ומונע את הרכב בדרך שאינה ידועה למאשימה. העורר נגע ברכב לכיוון כביש 431; שוטרים שהבחינו ברכב החלו לנסוע אחריו, עד שהאט ברמזור אדום. השוטרים חסמו את הדרך באמצעות הנידית, ואחד השוטרים יצא ממנה. העורר מצדו החל לנסוע לאחר מכן, ואז שלף השוטר מכשיר "טיזיר" וכיוון לרכב. העורר עצר את הרכב, והשוטרים - עצרו אותו.

בבית המשפט קמא הסכים בא-כוח העורר לקיום של ראיותanca לגבי עבירת השב"ח; לגבי יתר העבירות טען לקיומה של הגנת כורה, שכן לדבריו העורר אוים על-ידי אחרים. בית המשפט קמא קבע כי טענת ה兜ר אינה עולה בקנה אחד עם התנהגותו של העורר לאחר גנבת הרכב: "מצופה היה מי שאים לבצע מעשה עבירה לחפש את השוטרים כדי להסגיר עצמו לידים ולהבהיר כי אולץ לחתך חלק במבצע העבירה. על אחת כמה וכמה, כאשר נקרים שוטרים על דרכו ומנסים לעצמו, מצופה [מ]המשיב שיתוף פעולה ופניה אל השוטרים מיזמתו ולא ניסיון להתחמק מהם" - כך בבית המשפט. בית המשפט קמא התייחס גם לטענותו של העורר בדבר חבלה שהוסבה לו על-ידי האחרים, ולא תועדה על-ידי המשטרה; בעניין זה ציין בית המשפט כי בתיק החקירה רשמו החוקרים שאינם מבחינים בסימני חבלה טריים על גופו. עוד ציין בית המשפט כי מהודעת העורר עולה לכואורה מעורבות של אחרים באירוע.

בית המשפט קמא מצא אם כן כי קיימות ראיותanca לגבי עבירות לאורה, וכן קיימות עילות מעצר של מסוכנות ושל חשש מהימלטות. לעניין המסוכנות, הפנה בית המשפט לפסיקה שלפיה עבירות רכוש טומנות בחובן סיכון מובנה שבתנאים

מסויימים יבוצעו באלימות ותוך סיכון חי אדם. בית המשפט ציין את התחוכם, הידע והמיומנות הדרושים כדי להתגבר על מערכות התפעול והאגנה של כלי רכב מודרניים, וכן את התעוזה והתכונן הנדרשים לשם כניסה לישראל מהאזור, איתור רכב, פריצה אליו וגניבתו. בית המשפט הטיעים כי לעיתים העבירות מסווג זה מבוצעות בחוליה, שבה לכל אחד תפקיד מוגדר, וכי חבירה זו מעכילה את עילת המעצר. עוד הדגיש בית המשפט את הסיכון הגלום בהנאה ברכב ללא רישון, ציין כי אף שלא יוחסו לעורר עבירות בעניין זה, אין להתעלם מכך שכאשרפגש בשוטרים, הוא ניסה לנסוע לאחרור ועוצר רק כשמசשייר טיזיר כוון לעברו. לגבי העילה הנוספת - חשש מהימლות מאימת הדין - עמד בית המשפט על כך שמדובר בתושב האזור, שצפו לו עונש חמור אם יורשע.

בית המשפט קמא הפנה להחלטות רבות שניתנו בעת האחרונה, המלמדות - כך כתוב - על מגמה שלפיה מי שבייע עבירות מהסוג הנדון, יעצר עד לתום ההליכים, למעט במקרים חריגים המצדיקים תוצאה שונה. כך במיוחד מקום בו התווסף לעבירות של כניסה לישראל גניבת רכב עבירות נוספות או נסיבות חמורות, כגון ביצוע בצוותא, נהיגה פוחצת, בריחה משוטרים או עבר פלילי.

לאור האמור, ומשלא נמצאו נסיבות קונקרטיות המצדיקות לחרוג מן הכלל, הורה בית המשפט קמא על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

על החלטה זו נסב העורר שלפני. לדעת בא-כוח העורר, נפלו בהחלטת בית המשפט שגגות רבות, ובמקרה דן ניתן לאין את מסוכנותו באמצעות חלופת מעצר, זאת שעה שהוא שופט בעבירות רכוש בודדת שלא בוצעה בחבורה ואין בה כל תחוכם. בא-כוח העורר מטעים כי אף במקום שבו עבירה הרcosa חוברת לעבירה של שהיא בלתי חוקית, בטיחת המשפט הורו לא אחת על שחרור - ובבד שהעבירות אינן מצביעות על רף גבוהה של מסוכנות. בעניינו - כך טוען בא-כוח העורר - אמנם קיימת גם עבירה של נהיגה ללא רישיון ולא ביטוח, אך אין בכך זה כדי להטיב מעצר, ויש לבחון היטב את מכלול הנסיבות. בהקשר זה יש להתחשב בכך שמדובר בעורר צער המואשם באירוע בודד שלא בוצע בצוותא, וכן יש ליתן את הדעת לכך שאין אישום בעבירה של נהיגה פוחצת או נהיגה בקלות ראש. בא-כוח העורר הוסיף טוען בדיון כי בית המשפט קמא התעלם מגרסתו של העורר לגבי הנסיבות שהביאו לביצוע העבירות המיוחסות לו, ומפני העובדה שהמationship לא ביראה כראוי גרסה זו.

לאחר שבחןתי את טענות הצדדים, וכן עינתי בתיק החקירה, באתי לכל מסקנה כי דין העורר להידחות.

לא מכבר עמד בית משפט זה על ריבוי ההחלטה שניתנו בעת האחרונה, אשר הורו על מעצר עד תום ההליכים של שוהים בלתי חוקיים, המואשמים בעבירות של גניבת רכב ונסעה בו ללא רישיון נהיגה:

"פסקת בית המשפט העליון מהעת האחרונה מלמדת שככלל יעצר גנב רכב תושב האזור שגנב רכב ללא רישיון עד תום ההליכים. 'כללי' - שכן החלטות בית המשפט העליון ניתנו חרף שינויים כאלה ואחרים בנסיבות המעשה ובנסיבות העוסקה. על אף האמור, המילה 'כללי' אין משמעותה 'הכללה' וכאמור כל מקרה יבחן בהתאם לנסיבותו, כאשר נסיבות אינדיוידואליות חריגות יכולות להוביל למסקנה מדויק לא לעצור את מבצע העבירות. כך גם יכול וקיים של נסיבות מילוט מיוחדות במיוחדות לאו דווקא עבירה יובילו למסקנה שאין מקום לעצור את מבצע

העbirות"

(עמ"ת (מח' מרכז) 45585-06-23 מדינת ישראל נ' אלאטרש (22.6.2023)).

ובמקרה אחר נכתבו הדברים الآלה:

"אכן, הלכה זו [ענין גניאת] לא השנתה ואולם מאז שניתנה, ובפרט בעת האחרונה, ניתנו על ידי ביהמ"ש העליון, ובהתאםה על ידי בית המשפט המחויזים והערכאות הדיוניות, החלטות רבות במסגרת נעצרו תושבי הארץ שנכנסו לישראל שלא לצורך יצוע עבירות רכוש, בפרט עבירות של גניבת רכב, כאשר בהמשך נהגו בכל הרכב הגנוב ללא רישון ולא ביטוח. בחלק מהמקרים נגרמה תאונה כתוצאה מנהיגה לא זהירה ברכב ובחلك לא. בחלק מהמקרים מדובר היה בכניסה מאורגנת של מספר אנשים לישראל ובחلك נכנסו הנאים באופן עצמאי. בחלק מהמקרים צוינו בכתב האישום כל הפריצה, לרבות שימוש במחשב רכב, ובחلك לא צוין נתון זה.

דומני שריבוי ההחלטה שניתנו בחצי שנה לאחרונה על ידי בית משפט העליון, מלמד על הכלל ועל כך שיש להורות על מעצרם של תושבי הארץ שנכנסו לישראל שלא כדי ווגנים כל רכב. כמובן, שיש להתייחס לכל מקרה לגופו, כפי שנעשה תדיר בכל הערכאות, אולם כאמור לא ניתן להתעלם מהגמה כאמור [ראו למשל: בש"פ 236/23 **אלנגאר נ' מדינת ישראל** (9.1.2023) בו נדון עניינו של תושב הארץ, צעיר בן 19 וחצי, נעדר עבר פלילי שהוא מעורב יחד עם אחרים בעבירות גניבת רכב זאת במשך שעיה שהמעורבים האחרים בעבירה שוחררו כאשר תושב הארץ הוא שנאג ברכב; בש"פ 8445/22 **אלפרחנה ואח' נ' מדינת ישראל** (13.12.2022); בש"פ 7251/22 **פרהון נ' מדינת ישראל** (17.11.2022); בש"פ 23/2021 (21.3.2023). לכל אלו יש להוסיף החלטות רבות שניתנו על ידי בתי משפט מחויזים בכל רחבי הארץ, חלקם צוינו בהחלטת בית משפט קמא]"

(עמ"ת (מח' מרכז) 42039-04-23 **ברכת נ' מדינת ישראל** (2.5.2023)).

כפי שהובהר בהחלטות האמורות, וברבות אחרות, לא מדובר בכלל גורף, ויש לבחון כל מקרה לפי נסיבותו - נסיבות המעשה ונסיבות העוסה (ראו למשל עמ"ת (מח' מרכז) 43073-01-23 **מגאלסה נ' מדינת ישראל** (22.1.2023)). עוד נפסק כי עצם העובדה שהעבירות הנדונות הפכו "מכת מדינה", אין בה די לצורך מעצר (בש"פ 676/22 **סעפין נ' מדינת ישראל** (13.11.2022)).

בענייננו, בית המשפט קמא אכן בדק את נסיבותיו הספציפיות של המקרה, ולא מצאתי בהחלטתו פגם המצדיק הטעברות. כפי שקבע בית המשפט קמא, מתקיימת במקרה דנן עילית מעצר של מסוכנות, זאת בסיס לב לכך שהעוור פרץ לרכב באישון לילה, נаг ברכב גם שאין ברשותו רישון נהיגה (מעולם לא הוציא), ואף נמצא לנסוע לאחרור אשר השוטרים חסמו את דרכו - עד שהשוטר כיוון אליו אקדה טיזיר (ראו לענין זה דוחות השוטרים וכן חוותיהם של העורר מיום 10.9.2023, עמוד 5). אין ספק שמדובר בסוג האירועים שיש בהם פוטנציאל להידרדרות לאלים וכן סיכון למשתמשי הדרך. זאת ועוד: הפסיקת הדגישה לא אחת כי העובدة שהנאשים אינם תושב ישראל היא נתן רלוונטי בבקשת המעצר, נכון החש הטבוע מפני הימלטות מן הדין (ראו למשל בש"פ 3656/23 **חריס נ' מדינת ישראל** (24.5.2023)). ולבסוף אציג, כי לא מצאתי במקרה שלפני נסיבות אישיות חריגות, וגם בענין זה ניתן להפנות

להחלטה שניתנה לא מכבר, שם צוין כי "גלו הצער של המשיב והעובדת שהוא נעדר עבר פלילי אינה נסיבה חריגה ולמרבה הצער היא מאפיינית גנבי רכב רבים שהם תושבי האזור שנכנסים לישראל שלא כדין, כפי שניתן לראות מכתבי אישום רבים שמוגשים בעת האחونة באותו עניין" (ענין **אלאטרש** הנ"ל; ראו גם עמ"ת (מח' מרכז) 27701-06-23 **מוסא נ' מדינת ישראל** (18.6.2023), והפסקה הנזכרת שם). להשלמת התמונה addCriterion כי העורר הוא בגין, לצד שנת מוסא נ' 1994, וכי לא מדובר בכך שהוא נעדר לחלוין עבר פלילי - לעורר הרשעה קודמת בעבירה של הפרת הוועדה בדבר סגירת שטח.

לאור המקובל - העורר נדחה.

ניתנה היום, כ' תשרי תשפ"ד, 05 אוקטובר 2023, בהעדך
הצדדים.